

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 207/2020-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. mája 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených advokátom JUDr. Ľubomírom Ivanom, Námestie SNP 41, Zvolen, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky upovedomeniami súdnej exekútorke Mgr. Viery Lesňákovej o čiastočnom zastavení exekúcie vo veciach vedených pod sp. zn. 290 EX 369/18 a sp. zn. 290 EX 397/18, obe z 23. decembra 2019 v častiach výrokov o vymoženie trov exekútora, a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] prijíma na ďalšie konanie v celom rozsahu.

2. Návrhom na odklad vykonateľnosti upovedomení súdnej exekútorke Mgr. Viery Lesňákovej o čiastočnom zastavení exekúcie sp. zn. 290 EX 369/18 a sp. zn. 290 EX 397/18 obe z 23. decembra 2019 n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. februára 2020 elektronicky doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) upovedomením súdnej exekútorky Mgr. Viery Lesňákovej (ďalej len „súdna exekútorka“) o čiastočnom zastavení exekúcie sp. zn. 290 EX 397/18 z 23. decembra 2019 v časti výroku o vymoženie trov exekútora (ďalej aj „napadnuté upovedomenie“).

2. Ústavnému súdu bola 24. februára 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej spolu so sťažovateľkou len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy upovedomením súdnej exekútorky o čiastočnom zastavení exekúcie sp. zn. 290 EX 369/18 z 23. decembra 2019 v časti výroku o vymoženie trov exekútora (ďalej spolu s napadnutým upovedomením len „napadnuté upovedomenia“).

3. Označené ústavné sťažnosti sťažovateľov ústavný súd spojil uznesením sp. zn. II. ÚS 187/2020 z 28. apríla 2020 v záujme hospodárnosti konania, postupujúc podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku a príslušnými ustanoveniami rozvrhu práce na spoločné konanie z dôvodov tam uvedených. Označené uznesenie ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť 29. apríla 2020.

4. Z obsahu oboch ústavných sťažností a ich priložených príloh vyplýva, že každý zo sťažovateľov podal návrh na vykonanie exekúcie o zaplatenie sumy 5 000 € s príslušenstvom. Na základe návrhov sťažovateľov boli súdnej exekútorky Okresným súdom Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) vydané poverenia na vykonanie exekúcií.

Sťažovatelia doručili okresnému súdu 25. júna 2019 späťvzatia svojich návrhov, ktorými žiadali o zastavenie predmetných exekúcií voči povinnej. Súdna exekútorka vydala napadnuté upovedomenia, ktorými zastavila exekúcie v časti vymáhaného nároku a samostatným výrokom rozhodla, že exekúcie v časti vymoženia trov exekúcie v sume 1 333,80 € pokračujú. Súdna exekútorka v napadnutých upovedomeniach vyzvala sťažovateľov ako oprávnených na uhradenie trov exekúcie.

5. Sťažovatelia v oboch sťažnostiach zhodne namietajú, že súdna exekútorka nesprávne právne posúdila otázku vzniknutých trov exekúcie, a tvrdia, že „*späťvzatím návrhu a žiadosťou o zastavenie exekúcie nebola daná moja povinnosť na úhradu trov exekúcie porušovateľovi v rozsahu v akom tento žiada zaplatiť*“. V tomto smere poukazujú na znenie § 198 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a tvrdia, že exekútorke v zmysle označeného ustanovenia Exekučného poriadku patrí len náhrada výdavkov, a nie aj trovy exekúcie, keďže súdna exekútorka nevymohla ani len časť vymáhaných nárokov. Z uvedeného dôvodu sťažovatelia považujú napadnuté upovedomenia súdnej exekútorke v časti výrokov o vymoženie trov exekútora za nezákonné, arbitrárne a porušujúce ich označené základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

6. Na základe uvedeného (totožnej argumentácie, pozn.) sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd nálezmi takto rozhodol:

„1. Rozhodnutím – upovedomením o čiastočnom zastavení exekúcie, súčasťou ktorého je aj výzva na úhradu trov exekúcie... bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Rozhodnutie – upovedomenie o čiastočnom zastavení exekúcie súčasťou ktorého je aj výzva na úhradu trov exekúcie Mgr. Viery Lesňákovej... sa zrušuje a vec sa vracia Mgr. Viere Lesňákovej na ďalšie konanie.“

7. Sťažovatelia vo svojich sťažnostiach zároveň navrhli, aby ústavný súd rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutých upovedomení z dôvodu, že „*výkonom práv*

porušovateľa z nezákonne vydanej výzvy určite dôjde k ujme na mojich právach vlastníť majetok“, pričom zároveň tvrdia, že „tento postup nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a je zrejmé, že by výkon napadnutého rozhodnutia znamenal pre mňa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť porušovateľovi pri odložení vykonateľnosti“.

II.

Relevantné ustanovenia právnych prepisov

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

12. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

13. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

14. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrh na začatie konania neodmietne alebo ho nezamietne podľa § 57, prijme ho na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

15. Podľa § 129 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

16. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že napadnutými upovedomeniami súdnej exekútorky došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Podľa presvedčenia sťažovateľov boli na vec vzťahujúce sa právne normy súdnou exekútkou aplikované spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s ústavou, a preto sú napadnuté upovedomenia arbitrárne a právne neudržateľné.

17. Ústavný súd po predbežnom prerokovaní ústavných sťažností nezistil žiadny z dôvodov na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Preto ich podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde prijal na ďalšie konanie.

18. Pokiaľ ide o návrhy sťažovateľov na odklad vykonateľnosti napadnutých upovedomení súdnej exekútorke, ústavný súd konštatuje, že nedospel k záveru, že by právnymi následkami napadnutých právoplatných rozhodnutí hrozila taká závažná ujma sťažovateľom, ktorá by odôvodňovala využitie tohto opatrenia, preto návrhom sťažovateľov nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu